

NÓGRÁDI LAPOK ES HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 ft. Fél évre 3 ft. Negyed évre 1 ft 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.
Előfizetheti csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyitlérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos petítor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan csökkentendők.
Bélyeg minden beíratásnál 30 kr.

Nyitlér garmond sor: 30 kr.

Emberszeretet.

Alig van szó, melyet oly gyakran hordoznának ajkain az emberek, mint az emberszeretet. Egyesek az emberszeretet munkáját tizik ki élők feladataul, a társadalomban különféle társulat, egyet keletkezik, melyek az emberszeretet szót írják zászlójukra s annak magasas, emberboldogító elveit igyekeznek diadalra juttatni.

Valóban csodálatos dolog, hogy a szeretet valóságának megalapítása idejétől, folyton jelszavuk az embereknek az emberszeretet s mégis az emberszeretet munkájának érdekében kifejtett minden igyekezet oly meddő, eredménytelen jár, miszerint az emberszeretet munkája távolról sem mutathat olyan eredményt, mint amintől áhálós volta megérdemelné és amelyet korunk felvilágosodottságától elvárni méltán lehetne.

Tény az, hogy sok ember az emberszeretet nevében fáradozik, de az is tény, hogy sok ember csak hangzatosítja a szót s minnél többlet emlegeti azt, annál kevesebbet tesz érte. Azt sem lehet tagadni, hogy az emberszeretet nevében alakult egyet, társulatok, a tagok, az emberek és a nagy társadalom részvétele, közönsége miatt, legtöbb esetben panganak, vagy távol maradnak azon ezéltől, melyet maguk elő tűztek, midőn az emberszeretet nevében azért társultak, hogy az összesített erő jobban elérhesse azt, amire talán egyesek hozzájárulni képesek volna.

Az emberszeretet munkájának minden nemes tette, a jóra törekvés ellenesége, az onérik folyton ott állkodik s ezért van kockázattalva az eredmény a legtöbb esetben. Avagy nem látjuk-e, hogy sok ember nagyhangon hirdeti az emberszeretet elveit, de csak azért, hogy a közfigyelmet magára vonja, talán azért, hogy ebből tőkét kovársoljon a maga számára. Hiszen az emberboldogító egyetek is csak azért nem boldogulnak, mert működésüket meghehánlja, eredménytelenül teszi a legtöbb ember önző érdeke, melyet még akkor is előtérbe igyekszik tolni, midőn a közös erő, közös cél elérésére irányul.

Ha az egyes emberek, a társadalom, a társadalomban alakult egyet, a társulatok igazán munkálnak azt, amit megkövetel tőlük az emberszeretet isméri elve, csodákat volna képes felmutatni az emberszeretet a közelében. Ha azonban a legtöbb ember saját hajával bibelődik s csak ritkán történik meg, hogy olyan embert láthatunk, aki teljes jóakarattal munkálja az emberszeretetet. Az egyet, társulatok, ha eredményt akarnak elérni, elerendéjük biztosítására köztesítésre kell hozni már elve, miszerint a jötekegy cél érdekében hozott áldozatok nyilvánosan nyugtáztatnak. Ez a szokásos kijelentés aztán többlet használ, mint az emberszeretet nevében történő legszűbb felhívás, mert még a legönzőbb ember is hoz némi áldozatot az emberszeretért, hogy neve azok között homssak nyilvánosságra, akik magáért a nemes célért és nem hiúsághól járulnak az emberszeretet munkájához adományaikkal.

Sok esetben az emberszeretet csak czeget, melylyel némelyek a közönséget áhni akarnak. Avagy nem igaz-e, hogy sok összejevetel, estély, társulatság jövedelmét a tulságig kifejtett luxus emészti fel, a tulajdonképeni célra, az emberszeretet céljára pedig alig jut valami. Mindez miért van? Azért van így, mert a jötekegyeség drággye alatt rendezett társulatság némelyek hiúságának kielégítésére és nem a jötekegyeség előmozdítására szolgál. Valóban jól ék hallani, ha némely mulatság szép összeget hoz a kitűzött célra, mert a legtöbb mulatság fényűző rendezése gyakran felemészti az összes bevételet, mindezenre jut belőle, csak a tulajdonképeni célra nem.

Ha az emberszeretet érdekében valamit ki akarunk vinni, azt az elhagyottak mostoha sorsa iránt melegen érdeklődő, nemesszívű nőkre kell bízunk. Láthatjuk, hogy az emberszeretet érdekében kifejtett bármely czimú törekvés, akkor jár legbiztosabb eredménnyel, ha annak élére a minden jöért lelkesülő nők állanak. A női szív melegsége sok elhagyatottak, sok árvának szariótta már fel köveit.

Ha minden ember úgy akarna teljesíteni az emberszeretet érdekében rárótt kötelességet, mint

nemesszívű holgyeink, akkor sok humánus intérmény jötekegyesége mellett szaporodnék az elégtelt száma és nem találkoznánk anyátlan gyermekekkel, elbetegezedett, hitvány, rongyok foszlányiba burkolt, zott szerencsétlenek nagy számával uton és útfelen, akik az emberek könyörületeire vannak utalva, hogy a nyomor és az idő viszonytásága előtt megmenthessék számandó élőkkel.

A helynevek magyarosítása kérdéséhez,

egy kis kitérővel

Nem volt szándékomban egyben nyilvánosan felszólalni; azonban a lapok legutóbbi számában Pongrácz György urak megjelent jeles cikkke szűzö: arra, hogy nyilvánításom véleményemet, nem azért, mintha tisztelt barátom nézeteivel ellenezném, mert sőt inkább magam is általában hasonló felfogást tartok helyesnek; de épen azért, mert sokan azt bibeik, hogy a P. Gy. által kifogásolt irányzatban nekem is van, sőt talán a legtöbb részem. Gondolhatják pedig azért, mert a múlt évben a megyei törvényhatóság engem tisztelt meg azon megbízással, hogy a helynevek magyarosítására nére adjak véleményem. En a megbízást eleget tettem, véleményemet előterjesztettem. Abban elmondám, hogy én általában a helynevek változtatásának, főleg pedig átfordításának a helyrajzi történelem szempontjából azon okoknál fogva is, melyeket P. Gy. barátom nálamál sokkal kimerítőbben elő adott; pártolása nem lehetek.

Nem lehetek pedig pártolója azért sem, mert én a magyar közélet viszonyok között a helynevek magyarosításának eszméjét természetellen törekvésnek tartom. Igaz, természetellen törekvésnek tartom és meg mondom magyaráz az okát is, hogy miért? Azért, hogy ne a helynevek igyekessék mi első sorban megmagyarosítani, hanem előbb mi magunk tanuljunk meg igazán magyarul.

Sem a csálód — sem a helynevek megmagyarosítása minket nemzetiségünknek legfőbb ismerre és jellege a magyar nyelv elterjesztéséről meg nem ment; ha nyelvünk szerkesztő és avragi eredeletűségünk mai rohamos hanyatlását meg nem állítjuk.

Amaz, tudniillik, a nyelvtanilag hibás szerkesztő beszéd onnan ered, mert maga a gondolat is, melyet kimondunk, idegen nyelven, vagy idegen eszjárás szerint fogamzik meg agyunkban, azaz hogy legáltalánosabban német nyelven gondolkodunk. Így tanulnak azok a magyar nyelv genuszát káromló mondatok, melyek „constat” és ide-oda való „concludas”-sal s több effélével öntökölik az igaz magyar nyelv iránti érteket. A másik ezzel magyar foglyok vannak. Miután a török nők idáignek előtt láthatatlanok, mégis talált módot, hogy a váruváron száló foglyokat megtekinthesse. Mindent alkövetett, hogy sorokból könnyítsen, mert sohasem felede el egy álmát, melyet régen álmodott. Álmodta, hogy volt egy asszony és mintha az álmában megjelent né az ő anyja lett volna, az figyelmeztette őt, hogy a nyakában lógó képesekben látható Máriához fohászodjék, mindenével igyekezzék jól tenni és neki is jó dolga lesz, hogy a képesekből soha ne váljon meg és esténként emléke a meg, mielőtt elaludnák. Ő ezen álomra vissza-vissza gondolt, sajátságos érzés fogta el, álomlátásának nem tudott magyarázatot adni, akaratlanul is eszékolgatta a képet, és főtökreése volt mindezekkel jól tenni.

Egyre egy rabnő meglátta, hogy drábják a képet eszékolgatja, lábaiboz borult, tőle azon fogtyt kérve, hogy engedje meg, hogy a képet ő is megcsókolhassa.

Alice a rabnő ezen kérelme fölött csodálkozott, kérde: „Talán te is álmodtal, mint én, hogy azt szeresni kell?”

Nem álmodtam önmóm, de keresztény vagyok, a kép az isten anyját ábrázolja, engedj meg, hogy ábrammal érintsesem.”

Alice megengedő, és aztán a rabnőt kíváncsan szeretle, mindig vele meséltett egyet-mást, kérdésekkel ostromolta; magyarázta meg, ki hát az a Mária, his’ Allahnak nincs anyja. A rabnő sokat beszélt a keresztény hitről, elmondta, hogy a keresztény vallásnak egyik fő alapja a szeretet; ily beszélgetések után vissza-vissza emlékezett, hogy ő ilyet valaha hallhatott már. Arra is visszaemlékezett, hogy a mikor még a nőgrádi várbn volt. Agnes is beszélt a keresztény szeretetről, de ritkábban, mert apja, a császár, nem szeretle, ha az anyu vallási dolgokról beszélt a kis leánnyal.

Eltől fogva Alice szívórése előtt szeretettel fogva a rabnő iránt még nagyobb jószággal és gondoskodással viseltetett.

Ibrahim pasa kirándulásával nagyon meg volt elégedve, számított a rabba hozott rabok nagy ráföldösszegére, s nem haragudott, hogy neje beavatkozása folytán az ún rabok iránt bizonyos figyelemmel viseltetnek.

(Folytatás következik).

TÁRCZA.

A talisman.

Történeti előbeszéd V. Mórtól.
(3. Folytatás.)

A szolnoki pasa Ibrahim vajda látogatást tett a nőgrádi pasánál. Fialat, majdnem fekete ember volt, a nőgrádi pasának közeli rokona. A nőgrádi pasa végtelenül kegyelte, törte a fejét, mi ajándékokat adhasson a pasának. Ezúba jutott, hogy Jusuf sokszor dicsekte szép leányát. Magához hivata Jusufot.

Te Jusuf, ha Allah és Mohamed, a nagy próféta előtt érdemeidet akarod magadnak szerezni, megteheted azt a szivesseget, hogy kis leányodat nekem adod, mert látod, te azt akkor raboltad, mikor számomra kellett rabolnod, tehát ő is csak engem illet, mint a többi ökor. Gondold meg tehát, hogy én őt nálad csak azért hagytam, mert réd akartam bízni, de ő mindig sajátom volt. Most elő!

Jusuf majdnem földig borulva mondá: Allah akarja, legyen az ő akaratá és kedve szerint, mert Allah nagy és hatalmas! minden a mi történik, előre meg van határozva. Igaz hogy a keletnek nem volt még ilyen vára. A szultán, kit Allah áldjon meg és Mohamed az ő prófétája, büszke lenne reá, mert bármely gyönyörűk is a honrik, kik egyszer téged jó pasa habzár serbellel fognak megkínálni, s tölelve tömör karjaikkal vezetendek a hatalmas próféta elé, meg sem fogsz ott oly szép, oly igazú arccal látni, mint a leányom. A szívem megreped, mert nagyon szerettem, de neked uram és parancsolóm engedelmeskelem, és elfogom őt hozni.

Jusuf haza ment. Agnes sirt és könyörgött, ne adja oda, de férje beszédére nem hajlott. Alicet csupán lefolytatólván, a pasához vezette.

A pasa meg nem nézte, hanem látatlanul öcsésének ajándékozta.

Ibrahim a nagybátyjától kapott ajándékkal Szolnokra sietett. Csak ott nézte meg, ki hozott. Midőn meglátta, földre borult és áldotta Allah szent akaratát.

Alice mit sem sejt, bizs, a török nők úgy vannak nevelve: azoknak nincs szavuk. Meghajlott az apa és férj akaratá előtt.

Ezen előzmények után évek teltek el. A törökök mindinkább terjesztették hatalmukat. A várak egymástán török kézre kerültek. A magyar urak egy része a némettel, másrésze az erdélyi fejedelmekkel és a törökök tartott.

Alice a szolnoki várban férje oldalán egészen boldog volt. Férje, bár nagy ur volt, nem követte a korán szabadságát. Egy nővel melegegedett. Házaságuk után fiúk születtek. Halál, később meg egy leány. A pasáná környékén csupa magyar nőtől állott, és nem tartozott az elkényeztetett és piperkáló török nők közé. Ottáig ott állt a rabnők között, szívesen hallgatva beszédüket. Kérdésekkel ottbongrákolt. Férje tudván kívül egyesekkel, sok oly szivesseget tett, miért, ha férje tudára esik, minden jósa mellett is megrórást kapott volna fejeitől.

Férje igen gyakran volt távol; különösen Eger felé szeretett ki-kirándulni.

Volt akkor Egerben egy híres vitéz, Bessenyei György. Többnyire ezzel grúlt meg a pasa dolga. Bessenyei több társával nemesek Szolnokra, sőt még Debrecenig is ki-kirándult. Egy ily kirándulás alkalmával Jászberény tájékon tökéletes csapócsatát folytatott a szintén pródára kivonult pass ellen. A törökök erősebbek voltak; a csekélyebb magyar csapatot kőrdőlgött, nagy-részt felkonezolták. A társai közül Fay Andrást, Boldi Istvánt, Bory Pált, Molnár Boldizsárt, Német János, Csokonay Benedeket, Reimandén Stollinger Václon vitézt el is fogták, a szolnoki várba hurcolták. Bessenyei csak annak köszönhette megzabálulását, mert kitűnő háts paripaival menekelkedett.

Bessenyeit nagyon bántotta ez a kudarc; minden áron visszaakarta fizetni Ibrahim pasának a kölcsönt. 1592-ben maga melle vette két fiát is, a 22 éves Boldizsárt és a 18 éves Andrást, egy új kirándulást tett. Ibrahim pasa sem vártaot magára. A két ellenséges csapat nem messze Dornándtól összecsapott. Bessenyei megint a rövidébbet húzta, sőt bár ő maga ép bírtel menekedett is meg, Boldizsár fiát elfogták és mint ejrat Szolnokra hurcolták.

A szegény Alice magyar rabnőtől hallotta, hogy

Gyászhiresh. Kanizsa Károly, a o-zellői román. egyház érdemes püspöke, január hó 27-én 67 éves korában elhunyt. Temetése január 30-án ment végbe az ősszes kerületi papság jelenlétében, kik közül Patak János székelyi püspök vezette a szertartást. — Gódos Jánosné szül. Szarcs Eleonóra, Urán János illyei földbírtokos kedves neje és Szarcs Sámuel b.-gyarmati lakos bön szeretett leánya B.-gyarmaton horv 41 ferje gyógykezelése végett elhunyt, február hó 2-án 48 éves korában jobbjelére szenderült.

Gyümölcsőző napján, február hó 2-án derült idő volt. Ezt sajnosan konstánstjuk; mert ha áll azon latin közmondás, hogy: „Sole micante, Maria purificante, majus erit frigus, quam fuit ante” (vagyis, ha gyümölcsőző napján ragyog a nap, nagyobb hideg lesz, mint ennek előtte volt). — úgy várhatunk még vagy 21—22 fokos hideget, amittől látni érjen meg miunk!

Téves információkon alapult mult számunkban közölt azon hír, hogy a helybeli Takarékt és Hítelintézet Készletgyűjtésére rendes közgyűlést folyó hó 5-én szar ma fogja megtartani; mert ez, mint biztos forrásból értesültünk, folyó hó 28-ikára határozottat el.

Jótékonyaságok. Wagner István tanár ur újabban kötetkező szives adományát köldte be a városbírájához, hogy az ősszesen tízfut vegyen és osztasson ki a szegények között: éav. Aninger Károlyné 2 fnt. a b.-gyarmati Takarékt és Hítelintézet, Streisinger Albert, Molnár János, Cserevnyák György, Felsenburg Tivadar, éav. Kohn Arminné, Klein Mária, Kohn Mór és fia, Streisinger Lipót, Pinter Sándor (Szécsényből), és Hummer Ede (késve) 1—1 fnt. Hummer Mihály, Rosenfeld Sándor, Gschell Armin, Hummer Adolf, ifj. Domán David, Kobarieti, Arnold, Weiss Herman, Kóth Ede, Weiss David, Schönfeld József, Domán József, Felsenburg Mór, Deutsch József (öröbbit), Polatsch Márkóné, Harok Jakabné, Perl Ad. 50—50 krt. (folytatás következik.) Egy alkalommal nem hallgathatjuk el fölemlítés nélkül, hogy a földmívelésben becsülettel megőszült Schvanc Sámuel ur polgártársunk, mint több oldalról tudomásunkra jutott, ritka bőkezűséggel iparkodik e hosszú tel sanjarmat a szegények részére (hitfelekezetek különbség nélkül.) megemlíthetni; így készpénzben már 150 fntot osztott ki, a minden péntek és vasárnapon a jelentkező szegényeknek válogatás nélkül tízfut át. Tízifa kiosztás jótéteményét gyakorolja továbbá az „Izr. ifjúsági egyeslet”, és sok jót tesznek bizonyára még számosan, ennek létező egyedül tulajdonítható, hogy vagy számú szegény népnek köztét ohínség nem uralkodik.

Farsangi hírek. A gácsi járás jegyzői kara február hó 13-án délelőn a Stricker-féle ház omeleti termeiben az őss. jegyzői Árvaház javára zártkörű táncotestélyt rendez.

Piknik estély. A helybeli ifjúság által a hó 2-án a Teller-féle sörcsarnok termében rendezett piknik estély minden várakozáson felül a legjobban sikerült. Valóban elragadó képet nyújtott a nagy számú és bájos hölgyközség megjelenése által. Egyike volt ez azon sikerült mulatságoknak, a hol a rendezőség ki tudta elégíteni a közönséget és nem adott okot a közönség egyik részének sem nehezítésre. A hölgyek fáradhatat-

lanul és pihenés nélkül a késő reggeli 6 óráig bódóltak Dombi Rudi fölbemárod zenéjevel. A fiatal emberek, a kik ott jelen voltak, mind kitették magukat, a mikor mindig arra törekedtek, hogy a hölgyek minél jobban mulassanak. Multó dícsőretet érdemel a derek házasszony Dudás Samu. Az első négyzet 40 pár táncolt. Fölöslekedések következtében hölgyeket sikerült feljegyezni: A s z e n g y o k: Brenner József, Dudás Samu, Demusz Jánosné, Fontányi Jánosné, Glázer Mihályné, Gerő Ferencné, Gyurkovits N.-né, Hamaridész Gáborné, éav. Huttayik Samu, Králik Mihályné, Kertes Jánosné, éav. Mihályi Györgyné, Minarik Istváné, Proszmiski Jánosné, Palla Pál, Prasznai Istváné, éav. Pásztori Andrásné, Holkó Istváné, Sirkó Netusné, Sóri Mihályné, Skvarka Istváné, Vankay Géza, Varga Jánosné, Wigner Venczelné. L e a n g y o k: Brenner Mariska, Démuza Laura, Fontányi Gabriella, Glázer Mariska, Huttayik Mariska és Emilia, Horváth Hermína, Hamaridész Anna, Králik Matild, Knapka Katica, Knapka Mariska, Ledényi Emma, Ludvig Margit, Mihályi Vilma, Proszmiski Gizella, Palla Orsi, Pásztori Mariska, Sirkó Orsi, Sóri Mariska, Skvarka Orsi, Varga Jolán és Wigner Mariska. (P.)

A helyi czukorgyár részvénytársaság munkás betegsegélyző pénztára a m. kir. kereskedelmi minisztérium 64.269/92. számú jóváhagyása alapján folyó évi február hó 1-én kezdte meg működését.

Szálló-telepítési felolvasás. Van szerencsém köztudomásúul lenni, miszerint a nm. földmívelésügyi m. kir. minisztérium által megbízott Bucher Alajos kerületi szőlőkezelő vándor tanár ur B.-gyarmaton folyó évi február hó 12-én délelőtt 10 órakor a városban nagytérben „a hegyi és homoki szőlők telepítéséről” nyilvános felolvasást fog tartani; melyre az alpusztult szőlők újra telepítése iránt érdeklődő gazdaközönség tiszteltelt meghívatik. Kelt B.-gyarmaton, 1893. évi február 1-én. Fáy Árpád, közigazdász előadó.

Új intézmény. A budapesti m. kir. állami vetőmag-vizsgáló állomás kimutatásokat hoz nyíltárosságra az általa leplombozott magvakról. Az első kimutatás szerint, mely a „Köztelek” című szakiap jan. hó 18-án megjelent ez idén, jan. hó 17-ig az alább megnevezetti budapesti magkereskedők és elárusítók számára a következő mennyiségű magvakat plombozta le, u. m. Mauthner Odón 556 métermázs lucerna, 105 métermázs lóhere, Haldek Ignác 36 métermázs lucerna, 51 métermázs lóhere. Umann Károly 176 métermázs lucerna, 53 métermázs lóhere. Magyar keres. részvénytársaság 185 métermázs lucerna, — lóhere. Magyar mezőgazdák szövetsége — lucerna, 77 mm. lóhere. Stávozt Alphons 20 mm. lucerna, 22 mm. lóhere. Frommer A. Herman 6 mm. lucerna, 4 mm. lóhere. — Statisztikai szempontból a m. kir. magvizsgáló állomás fenti kimutatásának az a legérdekesebb momentuma, hogy e czégek közül az egyik, névszerint a Mauthner czég egyháza több lucernát plombotstott, mint az ősszes többi budapesti magkereskedő együltvére. Közigazdászai szempontból pedig nagyon is helyeselhajjuk a kimutatások nyíltárosságára hozatalát, minthogy általuk világosan betekínthet a gazda a különféle magvas czégek ősszébe és forgalmába és e csálhatatlan kimutatások révén aztán

világosan láthatja azt is, melyik czég felé irányul leginkább a gazdaközönség általános és legnagyobb bizalma.

HORVÁTH DANÓ,

felőle szerkesztő

Vetésre alkalmas tavaszi búkköny, árpa és tavasz buza megrendelhető

Kondor József,

gabona kereskedő B.-gyarmaton.

Meghívás.

A Takarékt és Hítelintézet Készletgyűjtésére B.-gyarmaton 1893 évi február hó 28-án délelőtt 10 és 12 órakor sajtó helyiségekben

. XX. évi rendes közgyűlést

tartja, melyre a t. rz. részvényesek szívesen meghívattak.

Köszvényési tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése az elmúlt özetév infolyása és annak eredményéről.
2. A felügyelő bizottság által feltérizsgált 1892. évi forgalmi kimutatás, vagyon mérleg és ezekkel kapcsolatosan az ősszes származadások előterjesztése. Mindezek elfogadása és a felmentvény megadás az igazgatóság és a felügyelő bizottság részére.
3. A jövedelem és osztalék felőli intézkedés.
4. Az alapszabályok 63. §-ában foglalt rendszert előforduló közgyűlési teendői.
5. Egyesülés a „b.-gyarmati Takarékt és hitelbank” címetel felrendő jelenlegi balassa-gyarmati Népbankkal. Ezen egyesülési kidolgozott feltételek előterjesztése s elfogadása.

Kelt B.-gyarmaton, 1893. évi február 4-én.

Balás Antal, elnök.

Jegyzet: A közgyűlésen joghat gyakorolni kívánó részvényesek tartoznak részvényüket 8 nappal a közgyűlés előtt az intézet pénztáránál letétként nyújtani, vagy pedig a közgyűlés megnyitására felmutatni. A közgyűlési jogok maghasználatához által is gyakorolhatók, a meghatalmazottaknak azonban részvényeseknek kell lenni.

A b.-gyarmati takarékpénztár mérleg és vagyon kimutatása.

Főkönyvi lapozám	Vagyon	Pénzüszeg		Főkönyvi lapozám	Teher.	Pénzüszeg	
		frt.	kr.			frt.	kr.
138	Jelzálog kölcsöntőke	729341.39		1	Alaptőke	60000.—	
40	Sziráki főközllet	136906.—	866337	39	Tartaléktőke s kamatai	65660.25	
139	Válto kölcsöntőke	414535.30		96	Kölön tartalékalap	69386.26	
	Jelzálogilag biztosított váltók	108617.88		113	Nyugdíjtőke s kamatai	34138.83	
30	Válto kölcsöntőke sziráki főközllet	214980.62		97	Vasuti tartalékalap s kamatai	8624.11	217808
	Jelzálogilag biztosított váltók	9110.22	747244	01	Betét s tőkésített kamat	1697594.60	
140	Előleg s kézi zálog kölcsöntőke		23967	50	Banok 1892. decz. 31. folyó kamatai	36479.60	
22	Butor 10% levonással	2206.67		85	Betét sziráki főközllet	274011.12	
21	„ sziráki főközllet	369.90	2666	86	Banok 1892. decz. 31. folyó kamatai	5707.23	9018766
160	Bánatpénzek		454	110	Betét 10% kamatadó	3847.86	
40	logallások	61650.18			„ sziráki főközllet	570.72	4918
37	„ sziráki főközllet	6600.—	68250	16	Letétek	2880.36	07
182	Értékpapírok	376812.60		31	„ sziráki főközllet	81.—	2892
181	„ ezek függő kamataiban	5415.86	382228	40	Folyó számla		58060
112	Perköltségekben		1116	85	Fel nem vett osztalék		80
88	Giró biztosítók az Össz. Magy. Banknál		300	—	Alapok: kisdődő	936.88	
99	Fizetési előleg	360.—		58	„ szegény tanoncok	88.46	
34	„ sziráki főközllet	230.—	590	56	„ szegény árvák	306.71	1831
48 44 95 147				78	Előleg utáni felesleg		217
133 148 176				173	Kézi zálog Árv. felesleg		163
188 179				42	Netes követelések	1651.77	91
	Folyó számlák s ezek kamatai		187259	70	„ sziráki főközllet	146.—	1897
17	Sziráki főközllet egyrészi előleg		6	30	Állami adóhátralék kétes Szirak		88
83	Jótékonyozól 1892. évre		236	—	1892. évi nyereségy	20210.09	
172	Lakbér hátralék		482	50	„ sziráki főközllet	5281.69	26491
	Atmeneti kamategyenleg		3659	78			
	Készpénz 1892. december 31-én	36817.33					
	„ sziráki főközllet	4179.78	40987	11			
	Összesen	2325777	25			Összesen	2325777

Balassa Gyarmaton, 1892. évi december hó 31-én.

Melna Géza sk.,
pénztárnok.

Vannay Ignác sk.,
igazgató.

Csöfalvay Géza sk.,
könyvelő.

Jelen vagyon kimutatást feltározás után a kereskedelmi törvény és alapszabályok szerint helyesnek találtuk.

Balassa Gyarmaton, 1893. évi január hó 22-én.

Tomeško Nándor sk.,
fel. biz. tag s jegyző.

Dr. Gerő Mór sk.,
fel. biz. tag.

Dr. Gerő Mór sk.,
fel. biz. tag.

Fülöp Károly sk.,
fel. biz. tag.

